

**ת"פ 27734/06 - מדינת ישראל, באמצעות שלוחת תביעות ראשונות
לציוון נגד פלוני**

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 18-06-27734 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות שלוחת תביעות ראשונות לציון

נ ג ז

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם: עו"ד אלעד גייגולד

זכור דין

ביום 28.11.19 הורשע הנאשם בהתאם לכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין ותקיפה סתם במקרים חמימות - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית. הוסכם כי הנאשם יפנה לקבלת תסקير מב奸, תוך שהגנה ביקשה כי במסגרת התסקיר תיבחן האפשרות להאריך מאסר מותנה בר הפעלה.

כתב אישום מתוקן

1. בעת הרלוונטיות לכתב האישום היו הנאשם והמתלוונת נשואים והורים לשני פעוטות (בן שנה וחמשה חודשים ובן חדש (להלן: הילדים)). בצהרי יום 21.12.17, בעקבות ויכוח שפרץ בין בני הזוג, הגיעו המתלוונת עם הילדים אל בית הוריה. אביה של המתלוונת מסר לנאשם כי יוכל לעמוד לפני השעה 20:00. בהמשך, שלח הנאשם מסרין למתלוונת בו הודעה כי ניתן לארוך את בנים בשעה המודוברת. המתלוונת לא השיבה לפניהתו.

עמוד 1

ماוחר יותר באותו היום, בשעה שהמתלוננת שהתה עם הילדים בבית הוריה, הגיע הנאשם למקום, התקרב עם מכוניתו למרפסת הבית, טיפס על הרכב, משם אל המרפסת, ונכנס אל פנים הבית, ללא קבלת רשות איש. מיד ובسمוך תקף הנאשם את המתלוננת בכר שדוח איתה, סטר בפניה ובעט ברגליה, כל זאת בנוכחות אמה וילדיהם של בני הזוג. הנאשם הטיח במתלוננת כי לא תיקח ממנו את הילדים, אימס עליה ואמר לו מה להפסיק, וכי ישב בכלל 20 שנה. בהמשך לcker נשא הנאשם את הילדים בידיו ואים על המתלוננת כי יירוג אותה.

סיכום שירות המבחן

2. **פסקoir מיום 20.5.20:** הנאשם בן 30, מצוי בהליך גירושים מהמתלוננת. כאמור, אב לשני ילדים קטנים, מתגורר בגפו ומתרננס מעבודתו כשרברב. קצינת המבחן סקרה את תולדותיו ונסיבות חייו של הנאשם, התמודדותו עם קשיים בתקופת נערותו, בעת שירותו הצבאי (החל כלוחם אר לא השירותים שירות סדר נדן למסר לאחר נפקדות מסוימת שביבע, לדבריו כדי לסייע בפרנסת המשפחה, ולאחר מכן הפסיק שירותו) ובחייו כתע, בין היתר, על רקע משבר משפחתי שפקד אותו ומשפיע על חייו עד היום. לחובתו הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת, אז התקשה שירות מבחן להתרשם כראוי ממנה ומבית הזוג, לאחר שהשניים מיעטו לשתף פעולה, וה הנאשם אף שלל בעיתיות בהתנהגו.

בהליך דין המצב דומה. הנאשם צמצם מחלוקת באירוע, שלל חלקים מஹוטיים מהמעשים בהם הורשע, הבהיר כי דוח את המתלוננת, סטר לה ובעט בה, תיאר את הסיטואציה כאירוע אלימות הדדי, ותלה את בחירותו והתנהגו העבריינית בסערת הרגשות בה היה נתון לנוכח התבטאויותיה של המתלוננת לפני, לפיה לא יוכל לראות את ילדיו, כך לדבריו. הנאשם שלל את עמדת שירות המבחן לפיה הוא מתנהל מתוך דפוסים אלימים, ובצד זאת הבהיר בקשיש תקשורת אל מול המתלוננת, והביע נוכנות לקבל סיוע בבית זה. בשיחה שערכה קצינת המבחן עם המתלוננת, סיירה האחורה על מספר אירועים בהם נגה הנאשם באלים כלפי, ושבעקבותיהם פנתה לרשויות החוק. לדבריה, ביום איננה חשאה מאימת הנאשם, ומעוניינת לסיים את הליך הגירושים באופן מכובד.

כגוריי סיכון הפנטה קצינת המבחן להרשעתו הקודמת של הנאשם, אשר ביצע את מעשיו חרף הרשעה קודמת, שלא נרתע מסנקציה עונשית התלויה כנגדו. היא עמדה על קיומם של נוקשות מחשבתיות, קשיי ההתנהגות וקשיים בשליטה עצמית, אשר באים לידי ביטוי במצוות פגעה או תסכול. הנאשם צמצם וטשטש דפוסי האלים, התקשה לקחת אחריות על מעשיו והתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת. כן ציינה את הליך הגירושים המעצים את הקשיי הרגשי עבור הנאשם, באופן שעלול לגרום לחזרה על אותו דפוסים. כגוריי סיכו הזכירה את מאמצו של הנאשם לتفקד כהוראה ראו לידיו, הדאגה שmaglia לפניים, שיתוף הפעולה עם שירות מבחן והבעת נוכנות, גם אם ראשונית, להשתלב בטיפול בתחום אלימות זוגית. בנסיבות אלה המליצה קצינת המבחן לדוחות את הדיון באربעה חדשים על מנת לבחון אפשרות להשתלבות של הנאשם בטיפול ייעודי ובדיקת שלוחתו להיעזר ולהסתיע בטיפול.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

3. בדיעון מיום 1.6.20 דחיתתי את בקשת הנאשם לדחות את הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקير משפטי. עמדתי על עבורי הפלילי של הנאשם - הרשעה בשני אירועי אלימות כלפי אוטה בת זוג, בגיןה תלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן שישה חודשים; ההזדמנות שניתנה לנאשם לשנות מדרכיו, בה לא עמד; תוכן התסקיר - ממנו עולה כי הנאשם התקשה לחתת אחריות על מעשיו, וכפר במעשים בהם הודה והורשע לפני. קבעתי כי תוכן התסקיר אינו מתישב עם המליצה לדחות את הדיון כדי לבחון לאפשרות השתבות של הנאשם בטיפול ייעודי. עם זאת, לפנים משורת הדיון נעתרתי לבקשתו של ב"כ הנאשם לדחות את הדיון דחיה קצרה, בשל טענתו כי איןנו ערוך לקיום הדיון.

4. ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 11.6.20. ב"כ המאשימה הגיע את גילוון הרשעותיו של הנאשם - לחובתו הרשעה קודמת בעבירות תקיפה סתם בנסיבות מחמיות - בן זוג, תקיפה גורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמיות - בן זוג והיזק לרכוש בمزיד (עת/1), וזר דין מיום 13.7.16 בו נדון הנאשם למאסר על תנאי בן שישה חודשים, בר הפעלה בענייננו, בגין עבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה המתלוונת (עת/2). ב"כ המאשימה הפנה לערבים המוגנים שנפגעו מעשיו של הנאשם: שלמות גופן, נפשן וביתוחון של נשים בתחום המשפחתי. לטענתו, הסגת הגבול טמונה בחובהה סיוכן פוטנציאלי להתקחות בין הצדדים, ואכן, הנאשם תקף את המתלוונת באלימות פיזית ומילולית. ב"כ המאשימה טען לפגיעה בעוצמה בינוין בערבים המוגנים, ועתור לקבוע מתחם ענישה בין 9-18 חודשים בפועל (הפנה לפסיקה).

אשר לנסיבות שאין קשרו בעבירה, הפנה ב"כ המאשימה להרשעתו הקודמת של הנאשם, כאמור, מעשי אלימות שבוצעו באותה המתלוונת. לטענתו, הנאשם לא הצליח לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בהליך הקודם בדמות ענישה צופה פנוי עתיד, ובחלוּך שנה וחצי בלבד שב וביצע את העבירות מושא ההליך דן. כן הפנה לתסקיר המבחן ממנו עולה כי הנאשם לאלקח אחריות על מעשיו, וחזר על קביעת בית המשפט, לפיה תוכנו השלילי של התסקיר אינו מתישב עם המליצה שבסופה. הוא ביקש לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ועליהם להוסיף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוונת.

5. ב"כ הנאשם טען כי מעשי הנאשם נבעו מתוך דאגה ורצון לראות את ילדו, ולשיטתו אינם מצויים ברף חומרה גבוהה. הפנה לכך שהמתלוונת לא נחבלה, שמדובר באירוע יחיד וקרצ, ולאחריו המשיכו בני הזוג בחיהם המשותפים עד לאחרונה. כן ביקש ליתן משקל להחלטתו של הנאשם שלא לנוהל הוכחות - הודיעתו בבית המשפט, ובכך חסר מהמתלוונת ומבני משפחתה את מעמד העדות בפני בית המשפט.

ב"כ הנאשם טען, כי ב网讯ור בתסקיר, הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו האלימה. לדבריו, התנהגותו של הנאשם מול שירות מבחן לזרעה בקשרים מצדיו, בין השאר בשל תחושת בושה שאפפה אותו. הוא סיפר כי הליך הגירושים אותו חוויה הנאשם, כמו גם מות אביו לפני מספר שנים, טלטוו את עולמו. בהקשר זה ביקש להפנות למסמך שהגיע (ענ/1), שאלון (דף יחיד, לכארה מתוך מאמר מקצועית או מתוך כלי מחקר - לא הסביר ולא הוגש) בו מפורטים אירועים העולים לרמת המתוח בחויו של אדם (גירושים מוות קרוב משפחה נזכרים בראשית האירועים). ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר, ממנו ביקש ללמידה כי הנאשם מתפרק ומתמודד עם קשייו, וمبיע נכונות להיליך טיפול. הוא ביקש מבית המשפט לקבוע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל שיכל וירוצה בעבודות שירות (הפנה לפסיקה). אשר לעונש בטור המתחם, ביקש כי בית המשפט יש考ל פעמי נספת דחיה של הדיון לצורך טיפול,

כהמלצת שירות המבחן, ולחלופין עטר להורות על הארכת המאסר המותנה.

הנאשם שב והודה במעשים בהם הורשע, טוען כי אלו נבעו מטעמי שליטה בכעסים בגיןו הוא מבקש טיפול, ולא מתוך כוונה לפגוע במתלוננת. אמר כי הוא מצטער על מעשיו וambil את חומרתם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון הילימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשריות ביצוע העבירות. מעשיו של הנאשם הופנו כלפי זוגתו אז ואם ילדו עת שהו בבית הוריה, בנסיבות אמה והילדים, אשר היו עדים לכל שהתרחש. הנאשם לא רק תקף את רעייתו באלים פיזית ומילולית, אלא עשה זאת לאחר שנכנס לבית הוריה כאורח בלתי קרווא, חדר למקום בمفטייע לאחר שטיפס לתוכו מהמרפסת. ניתן רק לשער את מידת הפליאה והפחד שאחזו בנוכחים בכלל ובילדים הקטנים בפרט (הנאשם סבור כי לנוכח גילם הצער של ילדיו ביוםudit האירוע, הסיטואציה האלים לא השפיעה עליהם. מסווקני). בכך פגע הנאשם בימין בינויה בזכותו של המתלוננת לשפטות גופה ובטוחנה, עת הפעיל נגודה את נחת זרעו, דחפה, סטר לה ובעט ברגליה. כן פגע הנאשם בזכותו של כל בני הבית, ובهم ילדי הפעוטות, לשלוות נפשם ולתחשות מוגנות בין כתלי הבית ובתוך התא המשפחתי.

7. בתי המשפט ביטאו פעמיחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאים המתעמרם בבני משפחותם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נסידת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר צייתי במרקחה אחר שבא לפני בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (12.7.2018): "בית משפט זה חוזר ועמד לא אחת על הצורך לנתקו ענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמו עבירות פנימי, בפרט במקרים בהם האלים מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טיב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (16.5.2016)). המדבר בתופעה חמורה ורחבה הייקף, המכיחבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקוף את הפגיעה הקשה שחווות נשים מעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבה הבטוכה והМОוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

למדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה בנסיבות חמורה בינויה ראו:

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיית ראיות: איומים כלפי גירושתו וחברותה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גירושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשומה. דבר באירוע יחיד, בגיןם נעדר הרשותות קודמות, אשרណון לשולשה חודשים מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים. ערעורו לבית המשפט המ徇ן נדחה וכך גם בבקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16, להלן: עניין פלוני). הנאשם הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלים קבע מתחם ענישה בין מסר לתקופה קצרה שנייתן לרצות בדרך של עבודות השירות לבין 14 חודשים מסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולאחריה היעדר הרשותות מהעת האחורה ונתק בין המתלוננת והנתגאה. נוצר על הנאשם עונש מסר בפועל בגין 6 חודשים מסר לריצוי אחורי סורג וברית. ערעורו הנאשם לבית המשפט המ徇ן נדחה, וכך גם בבקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשו של המבוקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלהם את חומרתם.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירוף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעיתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשולשה חודשים מסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בשניஇושומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירה איומים. דובר בגין 64 נעדר הרשותות קודמות שהיא גירוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתוב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליך על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמליצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלק, קבע מתחם ענישה בגין מסר בפועל לתקופה קצרה שנייתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשים מסר בפועל. בהתחשב בהודהתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האשיות תקופת המסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קצרה תקופת המסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). הנאשם הורשע בכך שהכח את בת זוגו באגרפו בידה הימנית וגרם לה לסימן כחול. דובר באירוע יחיד, בגיןם נעדר הרשותות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליך להימנע מהרשעת הנאשם על רקע הליך טיפול שuber ומtower חשש לפגיעה בעיסוקו. בית משפט השלים בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופט (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את הנאשם וגורר את דיןו לחודשים מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים. ערעור הנאשם נדחה.

ת"פ (שלום תל אביב - יפו) 55035-11-12 מדינת ישראל נ' פלונית (26.1.15). גזר דין בענינה של נאשמת שהורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג לאחר שביטה בפניה. נקבע מתחם ענישה בגין מסר על תנאי לבין 6 חודשים מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. הנאשמת נעדרת הרשותות קודמות נידונה למסר מותנה והתחייבות

ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14). הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוונת, נשך בלחיה וסטר לה, ובairו נסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוונת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 4 חודשים מאסר לבין 12 חודשים בגין כל אחד מהאיומים. בהינתן הлик טיפול ממושך בעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בגין 4 חודשים לרכיבי בדרך של עבודות שירות.

8. סקירת מדיניות הענישה הנוגגת בעבירה של הסגת גבול פלילית מלמדת על מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה עד מאסר בן מספר חודשים שנייתן לרצותו בעבודות שירות. ראו רע"פ 9043/14 דניאל ברשות נ' מדינת ישראל (15.11.2015); ע"פ (מחוזי מרכז) 28857-08-15 אהרון יפרח נ' מדינת ישראל (18.01.2015); ע"פ (מחוזי ת"א) 45925-02-15 חן מלכו נ' מדינת ישראל (08.06.2015); ת"פ (שלום ת"א) 4281-03-15 מדינת ישראל נ' סרגן יפיקז'וק (04.03.2015).

9. אשר לעבירות האיומים, מתחם העונש המקובל בפסקיקה נע ממאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. אין דין איומים ברצח דין איומים סטמיים, אין דין איום חד פעמי דין רצח של איומים. ראו רע"פ 96/16 טМОזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכיר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה הרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מор (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רملה) 34966-02-13 מדינתישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינתישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

10. לאחר שנתי דעת לייקולים המנוים בסעיף 40(ג)(א) וסעיף 40 לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבנתתי את מדיניות הענישה הנוגגת, ותוך שנתי דעת לשילוב המźמירות שבין חידרת הנאשם מהרחוב דרך המרפא אל בין כותלי בית הוריה של המתלוונת, לשם הגעה עם ילדיה בעקבות ויכוח עם הנאשם, לבין תקיפת המתלוונת בתוככי הבית, כשהיא חסרת אונים מול אמה וילדיה הפעוטים שנאלצים לחזות באירוע (חלק מהאיומים בוצע כהילדים הוחזקו בידיו של אביהם - הנאשם), מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשים מאסר שניית לרוצותם בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר בפועל.

גזרת העונש המתאימים לנאשם

11. ל��לא: הנאשם בן 30, לחובתו הרשעה קודמת יחידה, הודה בפניו ונטל אחריות על מעשיו, באופן שחשך מן המתלוונת ואמה את מעמד המשפט. אזקוף לזכותו של הנאשם שיתוף פעולה (חלקי בלבד) עם שירות המבחן. כן נתתי דעתך לנסיבות היו המפורטות בתסaurus, לךשים בעבר, למאכיזו להשלים את חוק לימודיו ולניסינו לפרש את משפטו

בשימוש נורטיטיבי מזה מספר שנים.

לחומרא: הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות אלימות שבוצעו כלפי אותה המתלוונת, רعيיתו ואם ילדו. הנאשם הודה אמם במעשיו בבית המשפט, אך דומה שלא הפנים את משמעות מעשיו וחומרתם. התסקיר מלמד על אדם שהתקשה לחתך אחריות על המיחס לו, המשיך לכפור בעבירות האלימות בהן הורשע, לא הביע אמפתיה למתלוונת, וטען כי בין השניים התרחש "איירוע אלימות הדדי".

12. בהרשעתו הקודמת נהג בו בית המשפט במידת הרחמים, תוך שנותן לנימוק הזרדנות של ממש לשיקם את דרכיו, הזרדנות אותה לא השכיל הנאשם לנצל, עת שב וביצע מעשים דומים כלפי אותה בת זוג. בנגד ציפויה כי הנאשם יפיק תובנות מההילך הקודם, הנאשם דחה בשתי ידיים את ניסיונות העזרה שהוצעו לו, ומעל באמון שנייתן בו. יותר מכך, מסר מותנה בן שישה חודשים התלוי מעל ראשו, לא הריע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי רעייתו. ניתן רק לשער את הפחד שאחז במתלוונת כשהותקפה על יدي בעלה, אבי ילדיה, בין כתלי בית אמה, כשהאחרון לא הסתפק באלימות פיזית אלא הוסיף ואיים שיירוג אותה, וכי "אין לו מה להפסיד וישב בכלא עשרים שנה". ה"נכונות ראשונית" שהביע הנאשם להיליך טיפולו היא בגדר מעט מדי ומאוחר מדי, וממילא איננה מצדיקה דחית גזר הדין. כאמור בהחלטה מיום 1.6.20, תוכנו (הרע) של התסקיר אינם מתישב עם המלצתה לדחות את הדיון. למשמעותה של המלצה שירות המבחן ראו ע"פ 2228/20 מورد אטרש נ' מדינת ישראל (24.06.2020):

"עוד זאת עיר, את שידוע - תפקידו של שירות המבחן להמליץ, תפקידו של בית המשפט להכריע. חזר על כך בית משפט זה פעמיים רבים (ראו לדוגמה: ע"פ 6122/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (13.02.2020); רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.08.2017)). בית המשפט המחויז לא נמצא לאמצן את המלצה השירות המבחן ולהורות על דחיה נוספת במתן גזר הדין. כבר נפסק בעבר, כי לא בנקול יורה בית המשפט על דחית מועד מתן גזר הדין: "כאשר עסקינו בהמלצת של שירות המבחן לדחות את מועד מתן גזר הדין לצורכי מיצוי הליך שיקומי, עומדים מנגד שיקולים שונים, ובוינויהם האינטראס בסופיות הדיון; הפגיעה הנגרמת להרתעת היחד והרבים מכך שהעונש ירוצה זמן לאחר ההרשעה; והשפעת הדחיה על שיקום של נגעי העבירה ועל הנאשם עצמו" (ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (11.01.2016)). בית המשפט נדרש לאזן בין השיקולים השונים, ולהכריע כראוי בעניינו. כך פעל בית המשפט המחויז בעניינו, ולא נפל פגם בהכרעתו" (פסקה 14).

13. אשר לבקשת הנאשם להורות על הארכת המאסר המותנה, אין לה על מה שתסמן. הכלל - מסר על תנאי יש להפעיל, ובاهיעדר נימוקים מיוחדים, במצבבר. כמשמעות בעבירות אלימות חוזרות כלפי אותה המתלוונת ובהתאם הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, איני רואה הצדקה כלשהי לסתות מהכלל ולהփוף את העונשים. ראו ע"פ 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.17).

"...ככלל, תקופת מסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה

לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסתות מכלל זה אף מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך מיטה הקפּ לטובת החלטת בריית המחדל של צבירות עונשים על פניה החלטתם בחופף" (פסקה 32).

14. הערה בטרם סיום: ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם אין ברף חומרה גבוהה, ללא חבלות, אירוע קצר שלאחריו המשיכו בני הזוג בחיים משותפים משך למשך חודשים. לצערנו, עבירות אלימות במשפחה הן כמעט בגדר חזון נפרץ. פעמים לא מעטות בבית המשפט נאלצים לדון במקרים קשים וחמורים מאוד בהם הורשע הנאשם, אלא שאין בכך כדי להצדיק התיחסות מוקילה וסלוחנית למעשי הרעים של הנאשם. כינוי העבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין "תקיפה סתם" חוטא למהותה. ראו עניין פלוני (הדgesha במקור): "המבקש חזר והציג בבקשתו, כי עסקין בתקיפה "סתם", אולם דומה כי אירוע בו מלף הבעל את שערות ראה של אישתו בידו, מרים וגורר אותה מהמיטה, לוduc על צוואורה באמצעות אגדלו ואמתו, מחזיק אותה באוויר ומטיח אותה לרצפה - אנחנו רואים להתייחסות סתם"" (פסקה 8).

תוצאה

14. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 6 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 14-06-14, 52904-06-14, גזר דין מיום 16.7.13), זאת במצבבר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים.

ג. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות או איומיים.

3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

ד. פיצויים בסך 4,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוונת (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב- 4 תשלוםומים חודשיים שוים ורצופים, החל מיום 1.8.20. לא ישולם אייזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 2 תשלוםומים חודשיים שוים ורצופים, החל מיום 1.12.20. לא ישולם אייזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ו. כל סכום שיווקך על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

המציאות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן (לידעה).

ניתן היום, ט' תמוז תש"פ, 01 يولי 2020, במעמד הצדדים.